

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan, Ion Druță
Maria Ghervas, Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Scartevit”, în proces de insolvabilitate,

în pricina civilă la cererea introductivă depusă de către Tocan Mariana cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Scartevit”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, prin care a fost admisă cererea introductivă a creditorului Tocan Mariana și intentat procesul de insolvabilitate față de debitorul Societatea cu Răspundere Limitată „Scartevit”,

c o n s t a t ă

La 20 decembrie 2016, creditorul Tocan Mariana a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitorul SRL „Scartevit”.

În motivarea cererii, creditorul a invocat că la 31 iulie 2012 a încheiat cu SRL „Scartevit” contractul de investire a mijloacelor bănești în construcția imobilului, înregistrat la OCT Chișinău la 03 august 2012. Obiectul contractului constituie construcția și transmiterea în proprietate a imobilului – apartamentul nr. 93, cu suprafața de 37,1 m.p., aflat la etajul 6 al blocului locativ situat în mun. Chișinău, bd. I. Cuza-Vodă, 20. Conform pct. 3.1 din contract, pentru dobândirea dreptului de proprietate, investitorul s-a obligat să achite prețul de 19 000 euro, iar executorul la rândul său, potrivit pct. 7.1. s-a obligat să efectueze lucrările de construcție a imobilului până la 01 iunie 2013.

Indică Tocan Mariana că și-a executat integral obligațiile contractuale și a achitat costul investițiilor, însă debitorul până-n prezent nu a dat în exploatare blocul locativ și nici nu i-a transmis în proprietate apartamentul. În scopul

soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 05 octombrie 2016 a expediat în adresa SRL „Scartevit” reclamație, prin care a solicitat darea în exploatare a imobilului, transmiterea apartamentului către investitor și semnarea actului de predare-primire cu prezentarea actelor pentru înregistrarea dreptului de proprietate. Reclamația nu a putut fi înmănată debitorului care nu a fost găsit la adresa indicată în contract și cu mențiunea „nereclamat” a fost returnată expeditorului la 15 noiembrie 2016.

Menționează creditorul că din momentul termenului limită de dare în exploatare a imobilului și până la data înaintării cererii introductive, au trecut mai mult de trei ani, timp în care debitorul nu a satisfăcut cerințele creditorului și nici nu a întreprins careva măsuri în acest sens.

Solicită creditorul Tocan Mariana admiterea cererii introductive spre examinare, intentarea procesului de insolvență față de SRL „Scartevit” cu desemnarea lui Ciobanu Lilian în calitate de administrator provizoriu.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2016, a fost admisă spre examinare cererea introductivă a Mariane Tocan cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Scartevit”, fiind numit Ciobanu Lilian în calitate de administrator provizoriu.

La 07 februarie 2017, creditorul Tocan Mariana a depus cerere de concretizare, solicitând intentarea procesului de insolvență față de SRL „Scartevit” și desemnarea lui Roșca Vitalie în calitate de administrator al insolvenței.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul Tocan Mariana și constatată insolvența debitorului SRL „Scartevit” cu intentarea față de acesta a procesului de insolvență. S-a ridicat dreptul lui Spatarul Nicolai de administrare a SRL „Scartevit” cu propunerea debitorului să desemneze, în termen de 10 zile de la data adoptării hotărârii de intentare a procesului de insolvență, un reprezentant persoană fizică pentru a reprezenta interesele societății și ale asociaților și a participa la procedură din numele și contul debitorului. S-a desemnat în calitate de administrator al insolvenței SRL „Scartevit” – Roșca Vitalie, deținătorul autorizației nr. 117 din 14 ianuarie 2015, cu obligarea acestuia să notifice creditorii SRL „Scartevit” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de cel mult 45 zile de la data intrării debitorului în procedura de insolvență, adică până la 02 mai 2017. Totodată, administratorul insolvenței a fost obligat să facă un apel special în adresa creditorilor garantați cu propunerea de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință; să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvență, nu mai târziu de data de 16 mai 2017, tabelul definitiv al creanțelor, proiectul bilanțului de lichidare care să reflecte valoarea activelor sau actul de curență al acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile, precum și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării

răspunderii acestora în condițiile legii. Ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare au fost stabilite pentru 23 mai 2017, ora 16.00.

La 17 martie 2017, în termenul prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 și împotriva unui act susceptibil de atac conform art. 37 alin. (1) din Legea dată, reprezentantul debitorului SRL „Scartevit” – Morozov Oleg a declarat recurs nemotivat împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii recurate cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii introductive.

La 04 mai 2017, reprezentantul debitorului SRL „Scartevit” – Morozov Oleg a depus recurs motivat împotriva hotărârii instanței de insolvență.

În susținerea recursului, recurentul a invocat interpretarea în mod eronat de către Curtea de Apel Chișinău a prevederilor Legii insolvenței, ceea ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

Indică SRL „Scartevit” că cererea introductivă depusă de către creditorul Tocan Mariana urma să fie respinsă ca neîntemeiată, deoarece nu a fost prezentată nici o hotărâre judecătorească irevocabilă de încasare a sumei din contul debitorului, ceea ce contravine prevederilor art. 20 alin. (2) lit. c) din Legea insolvenței, care stabilește expres că la cererea introductivă a creditorului se anexează copia de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată sau copia de pe hotărârea arbitrală irevocabilă, ori copia de pe hotărârea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori decizia (hotărârea) organului abilitat prin legea executorie la acel moment.

Declară recurentul că creanța trebuie să fie certă și exigibilă, iar cel puțin o parte din ea trebuie să fie confirmată printr-un act judecătoresc irevocabil. Astfel, unica probă a corespunderii creanței cerințelor legale, admisă de legiuitor, este un act judecătoresc irevocabil, iar anexarea unui alt material probator, indiferent cât de convingător este acesta, nu este suficientă.

Consideră SRL „Scartevit” că în cazul neexecutării cărorva obligații contractuale de către un potențial debitor în termenul stabilit sau în mod corespunzător, creditorul este în drept să solicite repararea prejudiciului, existența și întinderea acestuia urmând a fi stabilită între părți de comun acord, iar în cazul unor eventuale divergențe – prin hotărâre irevocabilă a instanței de judecată, ceea ce în speță lipsește.

Afirmă recurentul că prin intentarea procesului de insolvență i-a fost încălcat dreptul de a administra și de a dispune de bunurile sale.

La 15 mai 2017, în adresa administratorului insolvenței Roșca Vitalie a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Scartevit”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 06 iunie 2017, administratorul insolvenței SRL „Scartevit”, Roșca Vitalie, a depus referință, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat. Indică intimatul că instanța de insolvență și-a întemeiat concluzia în totalitate reieșind din raportul administratorului, comunicatele deținătorilor de registre și ale băncilor comerciale, precum și situația economico-financiară a debitorului, căruia în cadrul

procesului de insolvabilitate i-a fost asigurat dreptul de a-și expune poziția și de a prezenta probe. Necătând la aceasta, debitorul a prezentat doar o referință pur declarativă și fără anexarea cărorva probe în susținerea poziției sale.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de insolvabilitate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, incapacitatea de plată reprezintă situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a își executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți.

Art. 10 alin. (2) și (3) din aceeași Lege prevede că temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său.

Iar art. 34 alin. (1) din Legea insolvabilității stipulează că instanța de insolvabilitate hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introductive.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că, potrivit raportului cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate față de SRL „Scartevit” și propunerile privind intentarea procesului de insolvabilitate, întocmit la 07 februarie 2017 de către administratorul provizoriu Ciobanu Lilian, debitorul într-adevăr se află în incapacitate de plată, deoarece nu dispune de lichidități pentru a acoperi obligațiunile față de creditorii (f.d. 1-5, volumul II).

Astfel, la data întocmirii raportului au fost identificate creanțe creditoriale în sumă de 81 861,25 lei și 237 100 euro și reieșind din faptul că SRL „Scartevit” nu are lichidități în conturile bancare, este evident că se află în incapacitate de plată, temei stabilit expres în art. 10 alin. (2) din Legea nr. 149 din 29 iunie 2012.

De asemenea, incapacitatea de plată a SRL „Scartevit” se confirmă și prin actele anexate la raportul administratorului provizoriu, și anume răspunsurile BC „Energbank” SA și BC „Mobiasbancă” SA potrivit cărora operațiunile la conturile bancare ale debitorului au fost sistate, iar soldul conturilor bancare este „0”, precum și informațiile eliberate de BC „ProCreditBank” SA, BC „Victoriabank” SA, BC „FinComBank” SA, BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, BC „Banca Socială”

SA, în proces de lichidare, potrivit căror SRL „Scartevit” nu deține conturi bancare în aceste bănci.

Conform răspunsului ÎS „CRIS „Registru”, după debitor nu sunt înregistrate unități de transport, precum și nici bunuri imobile cu drept de proprietate, gestiune economică, folosință sau alte drepturi reale potrivit scrisorii ÎS „Cadastru”. Totodată, s-a stabilit că agentul economic are datorii și la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru neachitarea contribuțiilor de asigurări sociale în sumă totală de 32 453,34 lei.

Analizând circumstanțele menționate și prevederile legale citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că este întemeiată și legală concluzia Curții de Apel Chișinău privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Scartevit”.

Or, s-a constatat cu certitudine imposibilitatea onorării de către debitor a obligațiilor asumate față de creditor, ceea ce a dus la crearea situației insolvente exprimată prin incapacitatea de plată a SRL „Scartevit”, ceea ce constituie temei general pentru intentarea procesului de insolvență.

Instanța de recurs reține că debitorul SRL „Scartevit” a fost notificat conform legii de către creditor la adresa juridică indicată în actele de constituire și Registrul de stat al persoanelor juridice, scrisoarea nefiind reclamată cu restituirea acesteia creditorului Tocan Mariana. Conform art. 67 Cod civil, toate documentele și scrisorile intrate la sediu se consideră recepționate de către persoana juridică și prin urmare, la caz se constată respectarea procedurii obligatorii de notificare prealabilă a debitorului.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului SRL „Scartevit” precum că procesul de insolvență nu poate fi intentat în lipsa unei hotărâri judecătorești irevocabile a instanței de judecată sau a unei hotărâri arbitrale irevocabile, ori hotărârii judecătorești irevocabile privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori deciziei (hotărârii) organului abilitat prin legea executorie la acel moment, deoarece creditorul nu este obligat să-și întemeieze creanțele exclusiv pe copia de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată (a ordonanței judecătorești) sau de pe titlul executoriu, cu anexarea însă a documentelor ce adevăresc obligațiile debitorului față de creditor și aflarea acestuia în întârziere.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță deoarece nu denotă interpretarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural de către instanța de insolvență, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate și urmează a fi respinse.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SRL „Scartevit”, în proces de insolvență și a menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Scartevit”, în proces de insolvență.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, în pricina civilă la cererea introductivă depusă de către Tocan Mariana cu privire la intentarea procesului de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Scartevit”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Ion Druță

Maria Ghervas

Mariana Pitic